

5 Överträdelser av tullbestämmelser

Lag (2000:1219) om internationellt tullsamarbete

Lag om
internationellt
tullsamarbete
1 kap.
[7961]

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §

[7961] Denna lag tillämpas på internationellt tullsamarbete som

1. följer av en internationell överenskommelse med en annan stat eller mellanfolklig organisation som Sverige har tillträtt eller annars är förpliktat att följa och

2. har till syfte att förhindra, upptäcka, utreda eller beivra överträdelser av tullbestämmelser.

Lagen tillämpas inte på sådant samarbete som avses i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen ([8351] o.f.), lagen (1990:314) om ömsesidig handräkning i skatteärenden ([8521] o.f.) eller lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat (TFH III:1 [5101] o.f.). *Lag (2011:1542).*

2 §

[7962] Tullverket eller annan behörig svensk myndighet skall bistå behörig utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation om det följer av en sådan internationell överenskommelse som avses i 1 § och av denna lag.

3 §

[7963] För åtgärder enligt denna lag gäller samma förutsättningar som för en motsvarande åtgärd i ett svenskt ärende, om inte annat föreskrivs i denna lag.

Tullsamarbete får inte innebära att en behörig svensk myndighet vidtar en åtgärd som

1. strider mot svensk lag eller annan författning,

2. strider mot svenska allmänna rättsprinciper, kränker Sveriges suveränitet, medför fara för rikets säkerhet, eller strider mot andra väsentliga intressen.

4 §

[7964] I den mån en sådan internationell överenskommelse som avses i 1 § omfattar åtgärder som innebär myndighetsutövning, får utländska tjänstemän utöva myndighet på svenskt territorium i de fall som anges i 3 kap.

Definitioner

5 §

[7965] I denna lag avses med

tullbestämmelser: bestämmelser om införsel, utförsel eller transitering av varor som avser tullar, skatter eller avgifter eller rör förbud, begränsningar eller kontrollåtgärder beträffande varutrafiken,

överträdelse av tullbestämmelse: sådan överträdelse av tullbestämmelse för vilken påföljd enligt berörd stats lagar och andra bestämmelser kan dömas ut av domstol eller av administrativ myndighet,

behörig svensk myndighet: Rikspolisstyrelsen eller en polismyndighet, Tullverket, Kustbevakningen eller Statens jordbruksverk,

förföljande tjänstemän: utländska tjänstemän som förföljer en person på svenskt territorium med stöd av sådan internationell överenskommelse som avses i 1 § och denna lag.

Central samordning

6 §

[7966] Tullverket skall ansvara för samordningen av samarbetet enligt denna lag.

Direkt samarbete mellan en behörig svensk myndighet och en utländsk myndighet får ske i brådskande fall. Tullverket skall underrättas om sådant samarbete så snart det är möjligt.

2 kap. Åtgärder i Sverige för annan stats räkning

Ansökningar

1 §

[7967] Om inte annat anges i en sådan internationell överenskommelse som avses i 1 kap. 1 §, skall en ansökan om bistånd ges in till Tullverket.

Om en begärd åtgärd bör vidtas av en annan behörig svensk myndighet än Tullverket, skall ansökan vidarebefordras till den myndigheten. Den ansökande myndigheten skall underrättas om att så har skett.

2 §

[7968] En ansökan skall innehålla följande uppgifter:

1. ansökande myndighet,
2. tillämplig internationell överenskommelse,
3. begärd åtgärd,
4. ändamålet med och orsaken till ansökan,
5. de lagar och andra bestämmelser som berörs,
6. uppgifter om de fysiska eller juridiska personer som är föremål för utredningen och

7. en kortfattad redogörelse för omständigheterna.

En ansökan skall göras skriftligen. I brådskande fall får en muntlig ansökan godtas. En muntlig ansökan skall bekräftas skriftligen utan dröjsmål.

En ansökan skall vara utformad på svenska eller på ett språk som den mottagande myndigheten kan godta.

3 §

[7969] Om en ansökan inte uppfyller kraven enligt 2 §, skall den ansökande myndigheten ges tillfälle att komplettera eller ändra ansökan.

Avslag

4 §

[7970] En ansökan skall avslås om

1. den avser en åtgärd som enligt 1 kap. 3 § inte får vidtas,
2. den avser en åtgärd som saknar stöd i en sådan internationell överenskommelse som avses i 1 kap. 1 §,
3. den är så bristfällig att den inte kan ligga till grund för begärd åtgärd trots att tillfälle givits att komplettera eller ändra ansökan, eller
4. den avser en åtgärd som är uppenbart oproportionerlig i förhållande till den påstådda överträdelsens svårhetsgrad.

5 §

[7971] Beslut om avslag på någon av de grunder som anges i 1 kap. 3 § andra stycket 2 fattas av regeringen. Om en behörig svensk myndighet finner att en ansökan bör avslås på någon sådan grund, skall ansökan överlämnas till regeringen.

I övrigt prövar den myndighet som handlägger ärendet om de förutsättningar som gäller enligt lagen är uppfyllda. Om det är uppenbart att ansökan skall avslås får Tullverket, i stället för att vidarebefordra ansökan enligt 1 § andra stycket, direkt besluta om avslag på ansökan.

Ett beslut att avslå en ansökan skall innehålla de skäl som bestämt utgången.

Utbyte av uppgifter

6 §

[7972] Behörig svensk myndighet får, när det är nödvändigt för genomförande av internationellt tullsamarbete enligt denna lag, på eget initiativ eller efter ansökan lämna ut uppgifter till behörig utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, även om en uppgift är sekretessbelagd enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Första stycket gäller endast uppgifter som är tillgängliga för myndigheten inom dess verksamhetsområde. *Lag (2009:488).*

7 §

[7973] Uppgifter som lämnas ut enligt 6 § får i enskilda fall förenas med villkor för användandet, om det krävs med hänsyn till enskilds rätt eller från allmän synpunkt.

Villkor som avses i första stycket får inte strida mot en sådan internationell överenskommelse som avses i 1 kap. 1 §.

8 §

[7974] Har behörig svensk myndighet översänt uppgift till behörig utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, är den skyldig att på begäran av den person som uppgiften rör underrätta denna om vilken utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation uppgiften översänts till och för vilket ändamål.

Underrättelse enligt första stycket behöver inte lämnas, om det är uppenbart obehövt eller om det kan befaras att underrättelsen skulle försvåra genomförandet av utländsk myndighets eller mellanfolklig organisations utredning eller beslut i ärendet.

Underrättelse behöver inte heller lämnas om uppgiften omfattas av sekretess enligt 18 kap. 1—3 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:488)*.

9 §

[7975] Tullsamarbete i form av utredning om överträdelse av tullbestämmelse i en annan stat får inledas av behörig svensk myndighet på eget initiativ eller efter ansökan från behörig utländsk myndighet.

Efter ansökan som avses i första stycket får Tullverket medge att en utländsk tjänsteman får närvara vid utredning i Sverige.

10 §

[7976] Tullverket, en tjänsteman vid Tullverket eller Kustbevakningen eller en polisman får i samband med utredning av brott som också motsvarar brott enligt svensk lag vidta åtgärder enligt 19 [119], 20 [120], 22 [122] och 26 [126] §§ samt 27 § [127] första och andra stycket lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Åtgärderna får vidtas endast under de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd med anledning av brott enligt svensk rätt och enligt särskilda bestämmelser i denna lag.

Tvångsmedel får inte användas med stöd av denna lag i syfte att möjliggöra förverkande av egendom.

11 §

[7977] Om en åtgärd i samband med utredningen kräver åklagares eller domstols beslut enligt 23 ([4491] o.f.), 27 ([4611] o.f.) och 28 ([4641] o.f.) kap. rättegångsbalken och lagen (2000:1225) om straff för smuggling ([101] o.f.), skall ansökan i den delen handläggas

enligt bestämmelserna i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ([8071] o.f.). Har beslag verkställts i samband med utredningen tillämpas dock först 27 kap. 4 § [4614] tredje stycket rättegångsbalken.

12 §

[7978] Laga domstol i frågor som rör utredning om överträdelse av tullbestämmelse vid tillämpning av denna lag är rätten på den ort där den svenska utredningen påbörjades.

Delgivning av handlingar

13 §

[7979] En handling i ett ärende om utredning som bedrivs i en annan stat delges enligt delgivningslagen (2010:1932) ([7001] o.f.). *Lag (2010:1971).*

3 kap. Gränsöverskridande tullsamarbete

Gränsöverskridande övervakning

1 §

[7980] Utländska tjänstemän får på svenskt territorium fortsätta en i sin stat påbörjad övervakning av en gärningsman som är skäligen misstänkt för ett brott som sägs i artikel 19.2 tullsamarbetskonventionen, om Tullverket eller en annan behörig svensk myndighet samtycker till det.

Övervakningen får ske utan föregående samtycke om situationen är så brådskande att samtycke inte kan inhämtas i förväg. För att övervakning ska få ske utan föregående samtycke krävs också att överskridandet av gränsen i samband med övervakningen anmäls till Tullverket eller annan behörig svensk myndighet så snart det är möjligt och att den utländska myndigheten utan dröjsmål begär bistånd i utredningen.

Övervakningen ska genast upphöra om en behörig svensk myndighet begär det. Övervakning som avses i andra stycket ska även upphöra om samtycke inte har lämnats inom fem timmar från gränsöverskridandet.

Brott som avses i första stycket är

1. olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, vapen, ammunition, sprängämnen, kulturföremål, farligt och giftigt avfall, kärnmaterial eller material eller utrustning avsedda för framställning av kärnvapen, biologiska och/eller kemiska vapen (varor belagda med förbud),

2. handel med ämnen som finns upptagna i listorna I och II i Förenta nationernas konvention om bekämpande av illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen och som är avsedda för illegal framställning av narkotika (prekursorer),

3. olaglig gränsöverskridande handel med skattepliktiga varor för att undgå skatt eller obehörigt erhålla statligt stöd i samband med import eller export av varor, i de fall där omfattningen av handeln kan medföra en avsevärd belastning för Europeiska unionens eller för medlemsstaternas budgetar,

4. annan handel med varor som är förbjuden enligt unionens eller nationella tullbestämmelser. *Lag (2011:295)*.

Gränsöverskridande förföljande

2 §

[7981] Om en person har upptäckts på bar gärning i färd med att begå ett sådant brott som sägs i 1 § och som kan föranleda överlämnande eller utlämning, får utländska tjänstemän fortsätta ett i sin stat påbörjat förföljande av personen in på svenskt territorium, om Tullverket eller en annan behörig svensk myndighet samtycker till det.

Förföljandet får ske utan föregående samtycke om situationen är så brådskande att samtycke inte kunnat inhämtas i förväg, eller om svenska tjänstemän inte har kunnat ta över förföljandet i tid. De förföljande tjänstemännen skall anhålla om bistånd av behörig svensk myndighet senast vid tidpunkten för gränsöverskridandet.

Förföljandet skall genast upphöra om en behörig svensk myndighet begär det. *Lag (2003:1172)*.

3 §

[7982] Om förföljande tjänstemän begär det, skall behöriga svenska tjänstemän omhänderta den förföljda personen.

Förföljande tjänstemän får stoppa och omhänderta den förföljde tills behöriga svenska tjänstemän kan överta omhändertagandet eller identifiera den förföljde.

4 §

[7983] När en person omhändertas enligt 3 § andra stycket får utländska tjänstemän

1. kroppsvisitera den som har omhändertagits, om det sker av säkerhetsskäl eller för att söka efter föremål som anges i 2,

2. omhänderta föremål som kan förverkas enligt 36 kap. 3 § [1533] 2 brottsbalken eller kan antas ha betydelse för utredning om brott eller ha avhänts någon genom brott, och

3. belägga den som har omhändertagits med handfängsel.

Föremål som har omhändertagits enligt första stycket 2 skall så snart det kan ske överlämnas till en behörig svensk tjänsteman för prövning av fråga om beslag enligt 5 § andra stycket.

5 §

[7984] En person som har omhändertagits enligt 3 § får tas i förvar och placeras i häkte eller polisarrest under högst sex timmar, tid mellan midnatt och klockan nio på morgonen oräknad. Därefter ska personen omedelbart frigges, om det inte har kommit in en sådan begäran om åtgärd som avses i

1. 23 § lagen (1957:668) om utlämning för brott,

2. 1 kap. 2 § lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder,

3. 6 § lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt,

4. 6 § lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen, eller

5. 1 kap. 3 § [8303] lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

En behörig svensk tjänsteman får, i avvaktan på en framställning om en åtgärd enligt 4 kap. 19 § [8084] lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål på begäran av främmande stat, ta i beslag föremål som har omhändertagits enligt 4 § enligt de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd enligt rättegångsbalken eller annan lag eller författning. *Lag (2011:1174).*

Skyldigheter

6 §

[7985] Utländska tjänstemän skall, när de utövar befogenheter enligt denna lag,

1. följa svensk lag och annan författning samt instruktioner som meddelas av behörig svensk myndighet,

2. alltid kunna styrka sin behörighet och identitet, och

3. kontakta Tullverket och rapportera vilka åtgärder som vidtagits och de omständigheter som förelegat.

Under gränsöverskridande förföljande eller övervakning får utländska tjänstemän inte bereda sig tillträde till bostäder eller andra platser som inte är öppna för allmänheten. Tjänstevapen får användas endast i nödvärnssituationer.

Av 11 kap. 1 § f vapenlagen (1996:67) (TFH V:1 [7365]) framgår att undantag kan göras från lagens bestämmelse i fråga om rätt för utländska tjänstemän att medföra skjutvapen och ammunition vid tillfällig tjänstgöring i Sverige.

Straffrättsligt ansvar och skydd

7 §

[7986] Utländska tjänstemän som utövar myndighet enligt denna lag i Sverige skall vara skyddade enligt 17 kap. 1 [1191], 2 [1192] och 4 [1193] §§ brottsbalken på motsvarande sätt som om det varit fråga om svensk myndighetsutövning.

Utländska tjänstemän som utövar myndighet enligt denna lag i Sverige skall vara ansvariga för tjänstefel enligt 20 kap. 1 § [1251] brottsbalken på motsvarande sätt som om det varit fråga om svensk myndighetsutövning.

Skadestånd

8 §

[7987] Om utländska tjänstemän utför uppgifter enligt denna lag i Sverige, skall svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skada som uppkommer i samband med detta och för vilken den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten skall dock inte ersätta skada som uppkommer hos den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

9 §

[7988] Bestämmelser om svenska statens skyldighet att ersätta skador som svenska tjänstemän vållar skall inte vara tillämpliga när skadorna vållas i en annan stat i samband med gränsöverskridande förföljande eller övervakning.

4 kap. Rättslig hjälp och tekniskt bistånd med hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2012:284).

1 §

[7989] En svensk ansökan om tullssamarbete får göras under förutsättning att

1. motsvarande åtgärd kan vidtas i Sverige i ett liknande ärende, och
2. ansökan kan göras utan att detta skulle medföra att uppgifter lämnas, vars överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

2 §

[7990] Har behörig svensk myndighet vid tillämpning av denna lag tagit emot uppgifter eller bevisning från en annan stat enligt en sådan internationell överenskommelse som avses i 1 kap. 1 § och som innehåller villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

Inhämtande av uppgifter

3 §

[7991] En behörig svensk myndighet får i en pågående utredning om överträdelse av tullbestämmelse begära att få ta del av uppgifter i en annan stat. För sådana uppgifter gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) samt sådana villkor för uppgifternas användning som avses i 2 §. *Lag (2009:488)*.

Utredning i annan stat

4 §

[7992] Om det är till fördel för en utredning om överträdelse av tullbestämmelse i Sverige, får Tullverket hos behörig utländsk myndighet begära att svensk tjänsteman skall få närvara vid utredning som sker i en annan stat.

Delgivning av handlingar

5 §

[7993] En behörig svensk myndighet får i ett ärende om överträdelse av en tullbestämmelse eller i en brottsutredning begära delgivning av en handling i en annan stat.

I den utsträckning det är tillåtet enligt en internationell överenskommelse som avses i 1 kap. 1 §, får en behörig svensk myndighet se till att delgivning sker med en person i den andra staten genom att sända handlingen med posten enligt 16–18 §§ [7016–7018] delgivningslagen (2010:1932). *Lag (2010:1971)*.

[7994] Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Genom lagen upphävs lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tulllag.

640 b

Förordning (2000:1222) om internationellt tullsamarbete

**Förordning om
internationellt
tullsamarbete
[8031]**

1 §

[8031] Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete ([7961] o.f.).

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen om internationellt tullsamarbete.

2 §

[8032] En skriftlig ansökan om bistånd enligt 2 kap. 2 § [7968] lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete får överföras i elektronisk form eller via telefax.

3 §

[8033] Tullverket eller annan behörig svensk myndighet får utan hinder av 33 § personuppgiftslagen (1998:204) överföra personuppgifter till tredje land, om det behövs för att uppfylla skyldigheter som följer av överenskommelse som avses i 1 kap. 1 § [7961] första stycket lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete.

4 §

[8034] Pågår en förundersökning i Sverige avseende en person som är föremål för gränsöverskridande övervakning eller gränsöverskridande förföljande enligt 3 kap. 1 [7980] respektive 2 § [7981] lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete, skall Tullverket eller annan behörig svensk myndighet samråda med förundersökningsledaren innan beslut fattas om samtycke till övervakning eller förföljande in i Sverige.

Tullverket eller annan behörig svensk myndighet skall vidare samråda med Försvarmakten innan beslut fattas om samtycke till gränsöverskridande övervakning eller gränsöverskridande förföljande enligt 3 kap. 1 respektive 2 § lagen om internationellt tullsamarbete, om de utländska tjänstemännen använder statsfartyg eller statsluftfartyg.

När Tullverket eller annan behörig myndighet tar emot en anmälan om gränsöverskridande övervakning eller begäran om gränsöverskridande förföljande enligt 3 kap. 1 § andra stycket respektive 2 § andra stycket lagen om internationellt tullsamarbete, skall myndigheten genast underrätta Försvarmakten, om de utländska tjänstemännen använder statsfartyg eller statsluftfartyg.

**Internationellt
tullsamarbete
[8035]**

5 §

[8035] Vid sådan rapportering som avses i 3 kap. 6 § [7985] första stycket 3 lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete är de utländska tjänstemännen skyldiga att på Tullverkets begäran inställa sig personligen vid myndigheten.

[8036] Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Lag (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

Rättslig hjälp i
brottmål
1 kap.
[8071]

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §

[8071] I denna lag finns bestämmelser om rättslig hjälp i brottmål i Sverige och utomlands.

I detta kapitel finns bestämmelser om lagens tillämpningsområde.

I 2 kap. finns allmänna bestämmelser om rättslig hjälp i Sverige. I 3 kap. finns allmänna bestämmelser om rättslig hjälp utomlands.

I 4 kap. finns särskilda bestämmelser om olika former av rättslig hjälp.

I 5 kap. finns bestämmelser om villkor om användningsbegränsningar, immunitet, sekretess, delning av förverkad egendom mellan stater, återkrav av kostnader samt tillämpningsföreskrifter och tillkännagivanden.

Tillämpningsområde

2 §

[8072] Rättslig hjälp enligt denna lag omfattar följande åtgärder:

1. förhör i samband med förundersökning i brottmål,
2. bevisupptagning vid domstol,
3. telefonförhör,
4. förhör genom videokonferens,
5. kvarstad, beslag samt husrannsakan och andra åtgärder som avses i 28 kap. ([4641] o.f.) rättegångsbalken,
6. hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation,
7. tekniskt bistånd med hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation,
8. tillstånd till gränsöverskridande hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation,
9. hemlig kameraövervakning,
10. hemlig rumsavlyssning,
11. överförande av frihetsberövade för förhör m.m., och
12. rättsmedicinsk undersökning av en avliden person.

Lagen hindrar inte att hjälp lämnas med annan åtgärd än sådan som anges i första stycket om det kan ske utan tvångsmedel eller annan tvångsåtgärd.

I fråga om överlämnande, utlämning och delgivning finns särskilda bestämmelser. Det finns också särskilda bestämmelser om rättslig hjälp i brottmål åt vissa internationella organ. *Lag (2012:284)*.

3 §

[8073] Om en annan stat ansöker om rättslig hjälp i Sverige med en åtgärd i ett rättsligt förfarande som gäller utredning om eller lagföring för brott av en fysisk eller juridisk person skall den begärda hjälpen lämnas enligt bestämmelserna i denna lag.

4 §

[8074] Rättslig hjälp i Sverige lämnas av åklagare eller domstol, om inte annat anges i denna lag.

5 §

2 kap. Allmänna bestämmelser om rättslig hjälp i Sverige

Allmänna förutsättningar

1 §

[8075] Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–6, 9, 10 och 12 ska lämnas under de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd under en svensk förundersökning eller rättegång enligt rättegångsbalken ([4001] o.f.) eller annan lag eller författning och enligt de särskilda bestämmelserna i denna lag.

Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7, 8 och 11 lämnas enligt de särskilda bestämmelserna i denna lag.

I 5 kap. 2 § finns bestämmelser om att den rättsliga hjälpen får förenas med villkor i vissa fall. *Lag (2007:982)*.

2 §

[8076] Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–4, 7 och 11 får lämnas även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag. Rättslig hjälp som avses i 1 kap. 2 § första stycket 5, 6, 8–10 och 12 får endast lämnas om den gärning som ansökan avser motsvarar ett brott enligt svensk lag (dubbel straffbarhet), om inte annat följer av 4 kap. 20 § beträffande husrannsakan och beslag. *Lag (2007:982)*.

Ansökan

3 §

4 kap. Särskilda bestämmelser om olika former av rättslig hjälp

Rättslig hjälp i
brottmål
4 kap.
[8077]

Förhör i samband med förundersökning i brottmål

1 §

[8077] En ansökan om förhör i Sverige enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål handläggs av åklagare.

Företrädare för den ansökande myndigheten får delta vid förhöret och får med åklagarens samtycke ställa frågor direkt till den som hörs.

Bevisupptagning vid domstol

Bevisupptagning vid svensk domstol

2 §

Telefonförhör

Förhör med någon i Sverige

8 §

[8078] En utländsk myndighet får hålla telefonförhör med en person som befinner sig i Sverige och som samtycker till förhöret.

Om den utländska myndigheten behöver bistånd av en svensk åklagare eller domstol vid förhöret kan myndigheten ansöka om rättslig hjälp med telefonförhör. En sådan ansökan om rättslig hjälp i rättegång handläggs av tingsrätt. En ansökan om rättslig hjälp med telefonförhör under förundersökning handläggs av åklagare. Av ansökan skall det framgå att den som skall höras samtycker till telefonförhör.

Tidpunkten för ett förhör som avses i andra stycket och övriga praktiska frågor med anledning av förhöret skall beslutas efter samråd med myndigheten i den ansökande staten. Den som skall höras skall underrättas om tid och plats för förhöret. Identiteten och samtycket till telefonförhöret skall kontrolleras. Om den ansökande staten begär det eller om det finns särskilda skäl skall 11 § andra stycket tillämpas. I så fall skall också 12 § tillämpas. *Lag (2005:491)*.

Förhör med någon i utlandet

9 §

[8079] Bestämmelserna i rättegångsbalken om förhör per telefon vid huvudförhandling får tillämpas när den som skall höras befinner sig i en annan stat om den staten tillåter det.

Om den andra staten kräver att dess myndigheter skall hjälpa till vid förhöret, skall svensk domstol ansöka om rättslig hjälp med telefonförhöret.

642 a

Ändring nr 119
till TFH IV

**Internationellt
tullsamarbete
[8079:1]**

Behöver en svensk domstol hjälp av utländsk myndighet med ett telefonförhör, får domstolen ansöka om rättslig hjälp med förhöret om det har avtalats om sådan hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp.

Av en ansökan om rättslig hjälp med telefonförhör skall det framgå att den som skall höras samtycker till telefonförhör. *Lag (2005:708)*.

Till 3 st

[8079:1] I följande överenskommelse finns bestämmelser om förhör med någon i utlandet genom telefonkonferens:

1. artikel 11 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater. *Tillkännagivande (2012:605)*.

10 §

[8080] Åklagare får hålla telefonförhör under förundersökning med en person som befinner sig i en annan stat om den staten tillåter det.

Bestämmelserna i 9 § andra–fjärde styckena gäller också i fråga om ansökan av svensk åklagare om rättslig hjälp.

Förhör genom videokonferens

Förhör med någon i Sverige

11 §

[8081] En ansökan om rättslig hjälp med förhör genom videokonferens i rättegång med någon som befinner sig i Sverige ska handläggas av en tingsrätt. Förhör med en tilltalad får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. Samtycket ska framgå av ansökan.

Vid handläggningen i tingsrätten ska ärendet anses som en bevisupptagning utom huvudförhandling. Den som är part ska underrättas om tid och plats för bevisupptagningen men behöver kallas endast om han eller hon ska höras eller annars fullgöra något vid bevisupptagningen. Om det behövs får rätten besluta om biträde av tolk.

En ansökan om rättslig hjälp med förhör genom videokonferens under förundersökning ska handläggas av åklagare. Förhör med en misstänkt får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. *Lag (2013:836)*.

12 §

[8082] Ett vittne eller en sakkunnig, som skall höras vid en videokonferens enligt 11 §, får åtföljas av lämplig person som personligt stöd (stödperson) under förhöret.

Om den som skall höras begär det eller om det annars finns anledning får tingsrätten utse en person att biträda den som skall höras enligt första stycket. I fråga om biträdet tillämpas 26, 27, 29, 43 och 47 §§ rättshjälpslagen (1996:1619). I övrigt tillämpas rättegångsbalkens regler om rättegångsbiträde.

Förhör med någon i utlandet

13 §

[8083] I ett mål eller ärende vid svensk domstol får domstolen, under förutsättning att videokonferens i rättegång är tillåten enligt svensk rätt, ansöka om rättslig hjälp med förhör vid myndighet i en annan stat genom videokonferens med en person som befinner sig i den staten om det har avtalats om sådan rättslig hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp. När det gäller förhör med en tilltalad ska det av ansökan framgå att den som ska höras samtycker till förhöret.

Åklagare får ansöka om rättslig hjälp vid utländsk myndighet med förhör genom videokonferens under förundersökning med en person som befinner sig i en annan stat om det har avtalats om sådan rättslig hjälp i en internationell överenskommelse med den andra staten eller om den staten annars ger sådan hjälp. Förhör med en misstänkt får ske endast om han eller hon samtycker till förhöret. *Lag (2013:836)*.

Till 1 st

[8083:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om förhör med någon i utlandet genom videokonferens:

1. artikel 10 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,
2. artikel 18.18 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,
3. artikel 46.18 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,
4. artikel 18c i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och
5. artikel 16 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

Ansökan och förfarande

14 §

Beslag och överlämnande av egendom till annan stat

19 §

[8084] Egendom får tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om egendomen skäligen kan antas

- ha betydelse för utredning om gärningen,
- vara fränhänd någon genom brott, eller
- vara förverkad på grund av brott, om egendomen hade kunnat förverkas enligt svensk lag i en rättegång i Sverige och det finns särskilda skäl att överlämna egendomen till den ansökande staten.

20 §

[8085] Även om den gärning som ansökan avser inte motsvarar ett brott enligt svensk lag, får husrannsakan enligt 16 § göras och egendomen tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om ansökan har gjorts av en stat som är medlem i Europeiska unionen eller av Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein och det för gärningen kan dömas till fängelse i den ansökande staten.

I ett sådant ärende om rättslig hjälp som avses i 1 kap. 5 § första stycket 1 får husrannsakan göras samt egendom tas i beslag och överlämnas till den ansökande staten om den gärning ansökan avser motsvarar ett brott för vilket enligt svensk lag eller enligt den ansökande statens lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Vad som sagts nu gäller inte om första stycket är tillämpligt. *Lag (2011:1208)*.

21 §

[8086] Rätten skall pröva om beslaget är lagligen grundat och om egendomen skall överlämnas till den ansökande staten.

22 §

[8087] Beslut att överlämna beslagtagen egendom till en annan stat verkställs av åklagaren.

Beslag och kvarstad för att säkerställa verkställighet i Sverige av utländska förverkandebeslut

23 §

5 kap. Övriga bestämmelser

Rättslig hjälp i
brottmål
5 kap.
[8088]

Villkor om användningsbegränsningar m.m.

1 §

[8088] Om en svensk myndighet i ett ärende om rättslig hjälp har fått uppgifter eller bevisning från en annan stat för att användas vid utredning av brott eller i ett rättsligt förfarande med anledning av brott och gäller på grund av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna eller bevisningen, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas även beträffande villkor som en annan stat ställer upp för att på eget initiativ, utan samband med ett ärende, lämna rättslig hjälp i form av uppgifter eller bevisning för att användas vid utredning av brott eller i rättsligt förfarande med anledning av brott. *Lag (2005:491)*.

[8088:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser som innehåller villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter och bevisning som har erhållits från en annan stat:

1. artikel 7.13 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

2. artikel 50.3 i konventionen av den 19 juni 1990 (SÖ 1998:49) om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

3. artikel 32 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

4. artikel 8.2 och 8.3 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 14 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

6. artikel 18.5 och 18.19 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

7. artikel 7.2, 18.9, 20.4 b, 20.5 och 23 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

8. artikel 46.5 och 46.19 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

9. artikel 5, 30.3, 36, 37.2 och 37.3 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

10. artikel 7, 8, 16.3, 17 och 18.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001,

11. artikel 22.3 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism, och

12. artikel 13 och 26.2 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

2 §

[8089] Rättslig hjälp som lämnas en annan stat enligt denna lag får i enskilda fall förenas med villkor som är påkallade med hänsyn till enskilds rätt eller som är nödvändiga från allmän synpunkt. Detsamma gäller när rättslig hjälp, utan samband med ett ärende, lämnas en annan stat i form av uppgifter och bevisning för att användas vid utredning av brott eller i ett rättsligt förfarande med anledning av brott.

Villkor som avses i första stycket får inte ställas upp om de strider mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige. *Lag (2005:491)*.

Till 2 st

[8089:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om att rättslig hjälp som lämnas till en annan stat får förenas med villkor i vissa fall:

1. artikel 13.4 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 7.14 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

3. artikel 13.4 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

4. artikel 5.3 i överenskommelsen av den 14 december 1989 (SÖ 1992:5) mellan Sverige och Storbritannien och Nordirland om tvångsåtgärder och förverkande avseende vinning av brott,

5. artikel 32.1 och 33.2 i den europeiska konventionen av den 8 november 1990 (SÖ 1996:19, 1999:50 och 2000:36) om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott,

6. artikel 7 och 8.2 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 5.1, 13.1 och 14.2 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

8. artikel 18.5 och 18.20 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

9. artikel 7.2, 9.2, 11.5 andra stycket, 18.5 b, 18.6 och 20.4 a i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

10. artikel 1.5 och 2.4 i protokollet av den 16 oktober 2001 (SÖ 2005:43) till konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

11. artikel 46.5 och 46.20 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

12. artikel 5 och 37.2 i avtalet av den 26 oktober 2004 (SÖ 2008:17) om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen,

13. artikel 7, 8, 16.3, 17 och 18.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001,

14. artikel 22.2 i Europarådets konvention av den 16 maj 2005 (SÖ 2010:35) om förebyggande av terrorism, och

15. artikel 13, 14.2 och 26.2 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

3 §

[8090] Den åklagare eller domstol som lämnat rättslig hjälp till en annan stat och därvid ställt villkor enligt 2 § får på begäran av en myndighet i den andra staten medge undantag från villkoret. Detsamma gäller i fråga om villkor som följer direkt av bestämmelser i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

4 §

[8091] Bestämmelserna i 1–3 §§ gäller också i fråga om överenskommelser med mellanfolkliga organisationer.

Immunitet

5 §

[8092] I den utsträckning det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får den, som efter kallelse i enlighet med överenskommelsen har rest in i Sverige för att höras eller på annat sätt medverka vid utredning av brott

1. inte lagföras eller berövas sin frihet eller på annat sätt underkastas inskränkning i denna på grund av handling, underlåtenhet eller dom som härrör från tiden före inresan i Sverige och som, när det gäller en misstänkt eller tilltalad, inte är avsedd med framställningen eller kallelsen, eller

2. inte utan eget samtycke åläggas att medverka vid annan utredning än ansökan avser.

Första stycket gäller även i administrativa och andra förfaranden som avses i 1 kap. 5 och 6 §§.

[8092:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om immunitet:

1. artikel 12 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 9 i överenskommelsen av den 28 september 1983 (SÖ 1986:5) mellan Sverige och Ungern om inbördes rättshjälp i brottmål,

3. artikel 7.18 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

4. artikel 9 i överenskommelsen av den 10 februari 1989 (SÖ 1990:9) mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,

**Internationellt
tullssamarbete
[8093]**

5. artikel 14 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

6. artikel 9 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,

7. artikel 18.27 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

8. artikel 9.5 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,

9. artikel 46.27 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,

10. artikel 9.4, 11.3 och 11.4 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och

11. artikel 23 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605)*.

6 §

[8093] Om någon som avses i 5 § stannar kvar i Sverige mer än femton dagar från det att besked erhållits från den myndighet som har kallat personen om att närvaro inte längre krävs, upphör immuniteten. Detsamma gäller om han eller hon återvänder hit efter att ha lämnat landet.

7 §

[8094] Innehåller överenskommelsen bestämmelse om att immuniteten skall ha mindre omfattning än som följer av 5 och 6 §§, gäller i stället den bestämmelsen.

Anm. Se [8092:1].

8 §

[8095] I den utsträckning det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige gäller bestämmelserna om immunitet i 5–7 §§ även en frihetsberövad som har förts över till Sverige enligt 4 kap. 29, 31 eller 31 a §. *Lag (2013:836)*.

[8095:1] I följande överenskommelser finns bestämmelser om att immunitet ska gälla även när en frihetsberövad person förts över till Sverige:

1. artikel 11.1 första stycket och 12 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 (SÖ 1968:15, 1969:71, 1977:88, 1992:4 och 2000:41) om inbördes rättshjälp i brottmål,

2. artikel 7.4 och 7.18 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 (SÖ 1991:41 och 2000:35) mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

3. artikel 13.3 i Förenta nationernas konvention av den 15 december 1997 (SÖ 2001:22) om bekämpande av bombattentat av terrorister,

4. artikel 14 i överenskommelsen av den 18 december 1998 (SÖ 2001:47) mellan Sverige och Australien om inbördes rättshjälp i brottmål,

5. artikel 16.3 i Förenta nationernas konvention av den 9 december 1999 (SÖ 2002:44) om bekämpande av finansiering av terrorism,
6. artikel 9 i överenskommelsen av den 15 februari 2000 (SÖ 2001:43) mellan Sverige och Kanada om inbördes rättshjälp i brottmål,
7. artikel 18.10, 18.12 och 18.27 i Förenta nationernas konvention av den 15 november 2000 (SÖ 2004:21) mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,
8. artikel 9.5 i konventionen av den 29 maj 2000 (SÖ 2005:42) om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater,
9. artikel 46.10, 46.12 och 46.27 i Förenta nationernas konvention av den 31 oktober 2003 (SÖ 2007:44) mot korruption,
10. artikel 12.4 och 12.5 i bilagan till instrumentet av den 16 december 2004 (SÖ 2010:16) som avses i artikel 3.2 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, undertecknat den 25 juni 2003, om tillämpning av avtalet om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering, undertecknat den 17 december 2001, och
11. artikel 24.5 i avtalet av den 15 december 2009 mellan Europeiska unionen och Japan om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (EUT L 39, 12.2.2010, s. 20, Celex 22010A0212[01]). *Tillkännagivande (2012:605).*

Sekretess

9 §

[8096] För utlämnande av uppgifter i ärenden om rättslig hjälp gäller de begränsningar som följer av offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:487).*

Uppgiftsskyldighet

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2004:327).

10 §

Tillämpningsföreskrifter och tillkännagivanden

13 §

[8097] Regeringen meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna lag och tillkännager de internationella överenskommelser som avses i denna lag.

[8098] Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2000.

Genom lagen upphävs lagen (1975:295) om användning av vissa tvångsmedel på begäran av främmande stat och lagen (1991:435) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete på brottmålsområdet.

Förordning (2000:704) om internationell rättslig hjälp i brottmål

Förordning om
rättslig hjälp i
brottmål
[8141]

Inledande bestämmelse

Anm. Rubriken är införd enligt förordning (2001:783).

1 §

[8141] Denna förordning innehåller bestämmelser om tillämpning av lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål ([8071] o.f.).

I fråga om rättslig hjälp till Internationella brottmålsdomstolen finns särskilda bestämmelser. *Förordning (2013:449)*.

Rättslig hjälp i Sverige

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande placering enligt förordning (2001:783).

Ansökan genom elektronisk post

2 §

Översättning

13 §

[8142] Den domstol eller åklagare som skickar en ansökan om rättslig hjälp direkt till behörig myndighet i den andra staten ska se till att ansökan översätts till ett språk som den andra staten godtar. När en ansökan skickas genom Justitiedepartementet, ska departementet se till att ansökan översätts.

I bilaga [8145] till förordningen framgår vissa staters krav på vilket språk en ansökan ska vara översatt till. En ansökan till någon av de tribunaler som anges i lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt eller till Internationella brottmålsdomstolen ska vara översatt till engelska eller franska. *Förordning (2013:449)*.

14 §

[8143] Skall bevisupptagning ske i Finland eller Island får den svenska domstolen begära att protokoll och andra handlingar över bevisupptagningen översätts till svenska, danska eller norska.

Kostnader för bevisupptagning utomlands

15 §

Avtal om användningsbegränsningar

19 §

[8144] Riksåklagaren får ingå avtal med en utländsk myndighet som innebär begränsningar i möjligheten att använda uppgifter eller bevisning som den utländska myndigheten lämnar till svensk åklagare.

Bilaga

[8145]

Stat	Språk
Albanien	–
Australien	engelska
Belgien	–
Bulgarien	engelska eller franska
Cypern	engelska eller grekiska
Danmark	–
Estland	engelska
Finland	–
Frankrike	franska
Georgien	engelska eller ryska
Grekland	–
Island	–
Irland	iriska eller engelska
Israel	hebreiska, engelska eller franska
Italien	franska eller engelska
Japan	japanska eller i brådskande fall engelska
Kanada	engelska eller franska
Kroatien	engelska eller serbokroatiska
Lettland	engelska
Liechtenstein	tyska
Litauen	litauiska, engelska eller franska
Luxemburg	franska, tyska eller engelska
Makedonien (FYROM)	–
Malta	engelska
Moldova	moldoviska, franska eller engelska
Nederländerna	–
Nederländska Antillerna och Aruba	engelska
Norge	–
Polen	polska
Portugal	portugisiska eller franska
Rumänien	franska eller engelska
Ryssland	ryska, engelska eller franska
Schweiz	franska, tyska eller italienska
Slovakien	–
Spanien	spanska
Storbritannien och Nordirland	engelska
Tjeckien	–
Turkiet	–
Tyskland	tyska, engelska eller franska
Ukraina	engelska eller franska
Ungern	ungerska
Österrike	tyska, engelska eller franska

Förordning (2011:107).